

II.

SANCTORUM ATHANASII ET CHRYSOSTOMI EPITIMIA XXIX.

ARGUMENTUM. Circumtulere Græci sub tantis nominibus xxix canones, quorum pars major etiam nunc apud eodem vulgantur inter Joannis jejunatoris canones; cæteros dare non piguit, cum nicephorianis facile conferendos; 1us enim est de nuptiis vetitis, — 2, 3 et 8 de homicidarum poenis, — 4 et 5 de immundis fontibus repurgandis, — 6 de jejuniorum relaxatione pro laborantibus et infirmis, — 7 de patiente intra paschalia, — 9 de abstinentibus quorum privata solvi debent jejunia in præcipuis festis sanctorumque memoriis, — 10 de his qui xl^{is} solvunt, — 11 de clerico homicida.

Ἐπιτίμια μετὰ τῶν ἐρμηνειῶν αὐτῶν, ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ Πνεύματος ἐκ στόματος τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Epitimia cum interpretationibus, quæ edixit Deus per Spiritum ab ore servorum suorum, SS. apostolorum, Joannis Chrysostomi et Athanasii alexandrinii archiepiscopi.

1. α'. Εἴ τις ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος τρίτον ἀβραβῶνα δώσει¹, ἢ δίγαμον στεφανώσει, καθαιρεσθῶ καὶ διωκέσθω τῆς ἐκκλησίας, ὡς ὁ Σιμὼν ὁ μάγος.

2. β'. Ὁ ἐκουσίως τὸν φόνον ἐργαζόμενος ἐν ἑτεσιν ἑπτὰ ἀκοινώνητος ἔστω· εἰ δὲ μετ' εὐποιίας² καὶ προσευχῆς, ὃ ἔτη φυλάττεται· κρέατος καὶ οἴνου, τυροῦ καὶ ἐλαίου μὴ γεύετω τὸ σύνολον· τὰ δὲ λοιπὰ ἐργαζέτω, καὶ οὕτω τῆς κοινωνίας καταξιούσθω³.

3. γ'. Εἰ δὲ τις ἀκουσίῳ γνώμῃ ἐν φονικῷ κρίματι υποπέσει, ἔστω ὃ ἔτη ἀκοινώνητος· εἰ δὲ μετ' εὐποιίας, χρόνον ἕνα· παραφυλαττέσθω δὲ, καθὼς προεῖρηται, καὶ οὕτως κοινωνεῖται⁴.

4. κα'. Εἰ εἰς πηγὴν ὕδατος ἢ λάκκον ἢ ἐν ἑτέρῳ ἀγγεῖῳ θησιμαζόν τι ἢ ἀκάθαρτον ἐμπέσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ πιεῖ τις, νηστευσάτω ἡμέρας ἑβ', καὶ κατηχέσθω ὑπὸ τοῦ ἱερέως, καὶ οὕτως κοινωνεῖται. Εἰ δὲ ἐν γνώσει, νηστευσάτω ἡμέρας μ'.

5. κγ'. Οὕτως δὲ χρὴ τὸ ἐμπεσόν ἀκάθαρτον εἰς τὸ ὕδωρ λαμβάνειν αὐτὸ, καὶ ῥίπτειν ἕξω· εἴτα ἀγιάζεσθαι τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἀντλοῦντος ἐξ αὐτοῦ μ' κάρδους ἢ κεράμους· θετεῖν δὲ εἰς αὐτὸ καὶ ὕδωρ τῶν ἁγιασμάτων· εἰ δὲ οὐκ ἔχει, ὁ κανὼν οὐ κωλύει⁵.

6. κβ'. Ἐὰν δὲ εἰς τινὲς ἐργαζόμενοι ἢ ἀσθενεῖς, χρὴ τὸν ἱερέα ἀπολύειν αὐτοὺς εἰς τυρὸν καὶ ἐλαῖον μόνον.

7. κδ'. Ἐὰν γυνὴ γεννήσῃ τὸ ἅγιον πάσχα, οὐκ ὀφείλει κοινωνῆσαι, ἕως καθαρισθῇ· πινέτω δὲ ὕδωρ τῶν ἁγίων θεοφανίων⁶ καὶ τρωγέτω κρέα.

8. κε'. Ἐὰν οἰκέτης ἐκ θαρμού ἀποθάνῃ, ὀφείλει ὁ τύψας τὸν τοῦ φονέως χρόνον παραφυλάξαι.

9. κς'. Ἐὰν ὧσιν ἐν ὑμῖν τινες ἐγκρατεῦόμενοι, χρὴ αὐτοὺς εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς καὶ εἰς τὰς μνήμας τῶν ἁγίων καταλύειν.

10. κζ'. Εἰ τις γεύσεται καθαροῦ ἢ ἀκαθάρτου, ἤγουν κρέατος, ἐν τῇ ἀγίᾳ τεσσαρακοστῇ, νηστευσάτω ἄλλας μ' ἡμέρας, καὶ οὕτως κοινωνεῖται.

11. κη'. Εἰ τις κληρικὸς φόνον ποιῇσιν, δέκα ἔτη μετανοεῖτω· τὰ γ' ἔτη ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα ὑποδεχέσθω ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, εἰ καλῶς διήξῃ τὴν μετάνοιαν, μαρτυροῦντος τοῦ ἐπισκόπου, καὶ τῶν ἱερέων μεθ' ὧν μετενόησε· πληροφορῶν κατενώπιον πάντων, καὶ ἐν ὑποταγῇ τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ ἔσται, λέγων⁷· « Τὸ θέλημα ὑμῶν ποιῶ ὑποτασσόμενος. » Εἰ δὲ τοῦτο οὐ ποιεῖ, μηδὲ ἐν τῇ πατρίδι δεχθήσεται, ἀλλ' ἀπελθέτω κατὰ τὸν Κάιν, ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας⁸.

E cod. Coislin. 363, fol. 36 sqq.

(1) Δώσει. Supra lineam glossa: ἔχουν τὸν δίγαμον πάλιν εἰς τρίτην γυναικα ζεύξει. Cf. Niceph. can. 7, 8. — (2) Εὐποιᾶ εἰσὶν ἐλεημοσύνη ib. infra lineas. — (3) Καταξιούτω ib. — (4) Κοινωνεῖται. Sequuntur canones 18, qui, perpaucis exceptis, iidem leguntur in *canonario* Jejunatoris sive in *Pedatio*, sive in collect. Rhalli, t. iv, p. 445, not. — (5) Κωλύει. Cf. supra Jejumat. *epitimia*, n. 20. Canon qui sequitur perperam ponitur in cod. inter 4 et 5. — (6) Θεοφανίων. Cf. Nicephori, 64 et 90. Occasione data, id mihi corrigendum videtur quod supra ad Nicephori can. 64 minus bene notavi, ὕδωρ τῶν ἁγίων aliam non esse nisi

aquam in epiphania benedictam. Dicere aut addere debueram duplicis generis esse apud Græcos aquam benedictam, unam solemniori benedictione, ut notavi, in epiphania sanctificatam, quæ dicitur *aqua benedicta major*, ὁ μέγας ἁγιασμὸς, et insuper alteram communioiem pro singulis mensibus, quam vocant aquam benedictam *minorem*, τὸν μικρὸν ἁγιασμόν. Haud dubie de posteriore agitur tam in superiore canone quam in Nicephoriano. Cf. Goar. *Euchol.* p. 358, 366, 377. — (7) Λέγειν cod. — (8) Ἀλλοτρίας. Ultimus canqn 29 codicis idem erat ac nostrum Jejunatoris epitim. 7, sed brevius regestum: acta agere piget.